

РЕШЕНИЕ

№ 682

гр. В., 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Б. Младенова

при участието на секретаря Нина К. Луканова
като разгледа докладваното от Магдалена Б. Младенова Гражданско дело № 20231420101877 по описа за 2023 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от „АПС Б.Б.” ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Б.“ **, против Г. И. Г., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. В., ж.к. „Д.“ – О. ** и настоящ адрес: гр. В., ж.к. „М.“ **

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 240 ЗЗД, във вр. с чл. 146 ЗЗД, във вр. с чл. 9 ЗПК, във вр. с чл. 6 ЗПФУР, във вр. с чл. 99 ЗЗД, във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **423,54 лв.** – главница по Договор за кредит № **, сключен на 05.06.2017 г. между „К.“ АД и Г. И. Г. ; **44,66 лв.** – договорна възнаградителна лихва върху главницата по договора за кредит за периода от 10.07.2017 г. до 10.12.2017 г. ; **157,37 лв.** – законна лихва за забава по договора за кредит за периода от 10.07.2017 г. до 23.02.2021 г., които суми са заплатени изцяло от „А.Т.“ ЕООД въз основа на сключен с „К.“ АД договор за поръчителство от 05.06.2017 г., с което поръчителят се е суброгирал в правата на кредитора, както и искове с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, във вр. с чл. 9 ЗЗД, във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **242,18 лв.** – възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство, сключен на 05.06.2017 г. между „А.Т.“ ЕООД и Г. И. Г., и **81,39 лв.** – законна лихва за забава по договора за предоставяне на поръчителство за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 27.10.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед № 1999 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 08.11.2022 г. по ч. гр. д. № 3243/2022 г. по описа на Районен съд – В..

Ищецът „АПС Б.Б.” ЕООД е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу Г. И. Г. за следните суми: **423,54 лв.** – главница, представляваща неизпълнено парично задължение, произтичащо от Договор за кредит № **, сключен на 05.06.2017 г. между „К.“ АД и длъжника; **242,18 лв.** – възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство, сключен на 05.06.2017 г. между „А.Т.“ ЕООД и длъжника; **44,66 лв.** – договорна възнаградителна лихва върху главницата по договора за

кредит за периода от 10.07.2017 г. до 10.12.2017 г.; **157,37 лв.** – законна лихва за забава по договора за кредит за периода от 10.07.2017 г. до 23.02.2021 г.; **81,39 лв.** – законна лихва за забава по договора за предоставяне на поръчителство за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 27.10.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, сумата от **25,00 лв.** – държавна такса и сумата от **50,00 лв.** – юрисконсултско възнаграждение.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника чрез залепване на уведомление по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. След указание до заявителя, последният е предявил иск за установяване на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

В исковата молба се твърди, че между „К.“ ЕАД, в качеството на кредитодател, и Г. И. Г., в качеството на кредитополучател, е сключен Договор за потребителски кредит № ** на 05.06.2017 г. по електронен път по силата на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /ЗПФУР/. Договорът бил сключен като част от системата за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от кредитодателя, при което от отправяне на предложението до сключване на договора страните използвали средства за комуникация от разстояние. При сключването на процесния договор на ответника била предоставена цялата информация, изискуема по закон. Договорът за потребителски кредит бил сключен при спазване на изискванията на Закона за потребителския кредит, Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /придъшно наименование: Закон за електронния документ и електронния подпис/, Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние и приложимото законодателство. Поддържа се, че по силата на договора ответникът получил сумата от 500,00 лв., срещу което се съгласил да върне 6 броя вноски по 96,64 лв. в срок до 10.12.2017 г., когато падежира последната вноска съгласно Приложение 1, съдържащ Погасителен план, неразделна част към Договора за кредит. Уговорен бил и фиксиран лихвен процент в размер на 41.24 %, както и годишен процент на разходите в размер на 50 %. В Раздел X, чл. 2 от Общите условия за предоставяне на кредити на Заемодателя /“ОУ“/, неразделна част от Договора за кредит, страните се съгласили, че длъжникът ще дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва върху всяка забавена погасителна вноска. В Раздел VI, чл. 7 от ОУ, неразделна част от Договора за кредит страните постигнали съгласие Длъжникът да заплаща всички разноси свързани с неизпълнението му. В Раздел VIII, чл. 2.6 от ОУ било уговорено правомощие на К. да уведомява Длъжника за забавата му чрез водене на кореспонденция, изпращане на съобщения, писма и стикери.

Излагат се съображения, че ответникът сключил на 05.06.2017 г. Договор за предоставяне на поръчителство с дружеството „А.Т.“. По силата на Договора за предоставяне на поръчителство дружеството се задължило да сключи договор с трето за процеса лице – „К.“ и да отговаря пред „К.“ солидарно с Г. И. Г. за всички задължения по Договора за кредит с „К.“ така, както те са установени в Договора за кредит и приложенията към него. Съгласно чл. 3 от Договора за предоставяне поръчителство дружеството се задължило да плати всички изискуеми задължения при поискване от „К.“.

Сочи се, че на 05.06.2017 г. „А.Т.“ и „К.“ сключили договор за поръчителство, по силата на който „А.Т.“ се е задължило спрямо „К.“ за всички задължения на Г. И. Г. по Договора за кредит. Така „А.Т.“ изпълнило задълженията си към ответницата по Договора за предоставяне поръчителство.

Твърди се, че ответницата не изпълнила в срок задълженията си по Договора за кредит. „К.“ поканило „А.Т.“ да плати всички изискуеми задължения на Г. И. Г. по Договора за кредит на 18.02.2021 г., за което обстоятелство и в изпълнение на уговореното в чл. 3, ал. 2 от Договора за предоставяне на поръчителство „А.Т.“ изпратило уведомление до Длъжника на 18.02.2021 г., в което посочило всички дължими суми и предстоящо плащане от „А.Т.“. На 23.02.2021 г. „А.Т.“ погасило дължимите от Г. И. Г. на К. суми, както следва: 423,54 лв. /главница/ по Договор за кредит; 44.66 лв. /договорна лихва/ за период 10.07.2017

г. до 10.12.2017 г.; 157,37 лв. /обезщетение за забава в размер на законната лихва за забава/.

Посочва се, че на 23.02.2021 г. „А.Т.“ уведомило по електронна поща Длъжника за извършеното плащане съобразно уговореното в чл. 3, ал. 4 от Договора за предоставяне на поръчителство, за встъпването на „А.Т.“ в правата на кредитора „К.“, както и за задължението му за заплащане на възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство в размер на 242,18 лв., ведно със сумата от 81,39 лв., представляваща обезщетение за забава върху дължимото възнаграждение по Договора за предоставяне на поръчителство.

Поддържа се, че с Договор за продажба и прехвърляне на вземания /Цесия/ от 02.03.2021 г. „К.“ ЕАД и „А.Т.“ ЕООД като цеденти прехвърлили своите вземания към Длъжника по описания договор за потребителски кредит на цесионера „АПС Б.Б.“ ЕООД. Длъжникът бил уведомен за цесията на посочената от него в договора електронна поща с имейл от 30.03.2021 г. С Приложение № 1 към описания по-горе договор „К.“ ЕАД прехвърлило на цесионера „АПС Б.Б.“ ЕООД вземанията от ответника за сумата от 949,14 лв.

Предвид тези и останалите подробно изложени в исковата молба съображения се иска от съда да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите по издадената заповед за изпълнение. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото не е постъпил отговор на исковата молба от ответника.

С исковата молба и с молба с вх. № 12747/20.10.2023 г. ищецът е направил искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Съдът намира, че искането следва да бъде уважено.

За да бъде постановено неприсъствено решение срещу ответника по делото, следва да са налице предвидените в закона предпоставки.

На първо място, съгласно изискването на чл. 238, ал. 1 ГПК, ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба. На следващо място, не се яви и не изпрати представител в първото заседание по делото, както и не е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие.

Освен това, налице е и изискването на чл. 239, ал. 1, т. 1 ГПК – на ответника са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание /Разпореждане № 3003/20.08.2023 г. е връчено на ответника/.

Съдът намира, че е налице и условието по чл. 239, ал. 1, т. 2 ГПК – исковите са вероятно основателни с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените и приети по делото доказателства.

На основание чл. 239, ал. 2 ГПК неприсъственото решение не се мотивира по същество.

С оглед изхода на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото за исковото производство в размер на 325,00 лв. /225,00 лв. – държавна такса и 100,00 лв. – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 25, ал. 1 от НЗПП/, както и за заповедното производство в размер на 75,00 лв. /25,00 лв. – държавна такса и 50,00 лв. – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 26 от НЗПП/

При горните съображения и на основание горното и чл. 239, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 240 ЗЗД, във вр. с чл. 146 ЗЗД, във вр. с чл. 9 ЗПК, във вр. с чл. 6 ЗПФУР, във вр. с чл. 99 ЗЗД, във вр. с чл. 9 ЗЗД, във вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Г. И. Г., ЕГН:

*****, с постоянен адрес: гр. В., ж.к. „Д.“ – О. ** и настоящ адрес: гр. В., ж.к. „М.“ ** дължи на „АПС Б.Б.“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Б.“ **, в качеството му на частен правоприменник на „К.“ АД и „А.Т.“ ЕООД по договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 02.03.2021 г., сумите, за които е издадена Заповед № 1999 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 08.11.2022 г. по ч. гр. д. № 3243/2022 г. по описа на Районен съд – В., както следва: **423,54 лв.** – главница по Договор за кредит № **, сключен на 05.06.2017 г. между „К.“ ЕАД и Г. И. Г. ; **44,66 лв.** – договорна възнаградителна лихва върху главницата по договора за кредит за периода от 10.07.2017 г. до 10.12.2017 г. ; **157,37 лв.** – законна лихва за забава по договора за кредит за периода от 10.07.2017 г. до 23.02.2021 г., които суми са заплатени изцяло от „А.Т.“ ЕООД въз основа на сключен с „К.“ ЕАД договор за поръчителство от 05.06.2017 г., с което поръчителят се е суброгирал в правата на кредитора; **242,18 лв.** – възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство, сключен на 05.06.2017 г. между „А.Т.“ ЕООД и Г. И. Г., и **81,39 лв.** – законна лихва за забава по договора за предоставяне на поръчителство за периода от 23.02.2021 г. до 02.03.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 27.10.2022 г., до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Г. И. Г., ЕГН: *****, с постоянен адрес: гр. В., ж.к. „Д.“ – О. ** и настоящ адрес: гр. В., ж.к. „М.“ ** да заплати на „АПС Б.Б.“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Б.“ **, сумата от **325,00 лв.**, представляваща направени разноси по гр. дело № 1877/2023 г. по описа на Районен съд – В. /държавна такса и юрисконсултско възнаграждение/, както и сумата от **75,00 лв.**, представляваща разноси по ч. гр. д. № 3243/2022 г. по описа на Районен съд – В. /държавна такса и юрисконсултско възнаграждение/.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Съдия при Районен съд – В.: _____